

ת"פ (באר שבע) 47990-07-22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 47990-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט יריב בן דוד

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

הנאשם
פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד סמיר אבו עאבד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפה חבלנית של בת זוג והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בניגוד לסעיפים 382(ג) ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בהתאמה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם נשוי מזה כ-18 שנים לגב' *** (להלן: "**המתלוננת**") ולהם ארבעה ילדים.

בשעת חצות של יום 17.7.22, בביתם שברהט, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע רומנטי, בעת שנכחו בבית ילדיהם המשותפים ואחי הנאשם, מר סלאח אלנמר (להלן: "**סלאח**").

במהלך הוויכוח, הוציא הנאשם חגורה ממכנסיו והכה באמצעותה ובאמצעות ידיו בפניה ובגופה של המתלוננת. הנאשם המשיך בהכאת המתלוננת חרף בקשתה שיפסיק, ועשה כן רק לאחר שהתערב סלאח אשר הפריד בין השניים (להלן: "**אירוע האלימות**").

כתוצאה ממעשים אלה, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שטפי דם בכתפה, בגבה ובמותניה.

בהמשך לאירוע האלימות, הגיעו לבית הנאשם שוטרים אשר הודיעו לו על עיכובו. הנאשם התנגד למסור את מכשיר הטלפון הנייד שהיה בידו והחל לצעוק לעבר השוטרים ולהתלהם. לאחר שהוזהר כי יעצר אם לא יירגע, דחף הנאשם את אחד השוטרים. לאחר שניסו השוטרים לאזוק את ידיו, הפריע להם הנאשם בכך שהתנגד למעצר, והשתחרר, ובתגובה לכך נדרש אחד השוטרים להפעיל מכשיר

"טייזר" (ללא מחסנית) והזהיר את הנאשם תוך הצמדת השוקר לגופו.

תסקירי שירות מבחן

2. ביום 26.6.23, הוגש תסקיר ראשון מטעם שירות המבחן, במסגרתו הומלץ על דחייה של שלושה חודשים לצורך הערכת שילובו של הנאשם בהליך טיפולי.

בהתאם לנתוני התסקיר, הנאשם בן 40 נשוי ואב ל-4 ילדים בגילים 10-14 אשר התגורר טרם מעצרו עם משפחתו ברהט. הנאשם סיים 8 שנות לימוד, ולאחר נשירתו עקב קשיים לימודיים וחברתיים, החל לעבוד עם אביו בחקלאות, תחום בו המשיך לעבוד בהמשך דרכו.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה.

במסגרת שיח עם המתלוננת, מסרה האחרונה לשירות המבחן כי מערכת היחסים עם הנאשם התנהלה באופן נורמטיבי, עד שגילתה כי הוא מנהל מערכת יחסים נוספת. המתלוננת שללה אירועי אלימות נוספים זולת אירוע האלימות שבנדון, אך תיארה כי חשה קנאה וחוסר יציבות בעקבות רצונו של הנאשם לזנוח את משפחתו. המתלוננת מסרה כי איננה נמצאת בקשר עם הנאשם אך מעוניינת לחזור לחיי נישואין עמו והוסיפה כי איננה חשה פחד או איום מצידו כלפיה. שירות המבחן התרשם ממערכת יחסים מורכבת בין השניים, ובפרט התרשם מכך שהמתלוננת מגוננת על הנאשם ואיננה חופשיה להביע דעותיה.

הנאשם מסר כי יחסיו עם המתלוננת הסלימו על רקע רצונו להינשא לאישה נוספת. לדבריו, נלוו לוויכוחים ביניהם צעקות אשר גרמו לערעור תדמיתו הגברית.

נמסר כי הנאשם תיאר את הרקע לאירוע האלימות ואת מעשיו במהלכו, מבלי להפחית מחומרתו. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, והסביר כי התפרץ על המתלוננת לאחר שחש פגיעה מתמשכת בערך העצמי והגברי שלו. עוד מסר הנאשם כי חש בושה גם על הפגיעה בילדיו אשר נחשפו לאירוע האלימות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביטא אמפתיה כלפי המתלוננת.

הנאשם נטל חלק בקבוצה טיפולית המיועדת לגברים אלימים החל מיום 7.6.23.

מחד, שירות המבחן התרשם משיתוף פעולה מלא ורציף, משמירת הנאשם לאורך שנים על מסגרת תעסוקתית יציבה, ממוטיבציה גבוהה לטיפול ושינוי אורחות חיו. מאידך, שקל שירות המבחן את חומרת העבירה, את קשיי הנאשם הנוגעים לוויסות דחפים ושליטה בכעסים והתמודדות עם מצבי כעס ותסכול, ואת עמדותיו של הנאשם בסוגיות מגדר, לרבות שימוש באלימות כאמצעי חינוכי. בשקלול אלה, המליץ שירות המבחן לבחון את המשך השתתפותו של הנאשם במסגרת הקבוצה הטיפולית בה שולב.

3. ביום 14.1.24 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם, במסגרתו המליץ שירות המבחן על

ענישה בדמות צו מבחן למשך שנה לצורך המשך השתתפות בתוכנית הטיפולית, ועל עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

במסגרת תסקיר זה עדכן שירות המבחן כי הנאשם הגיע כמעט לכל מפגשי הקבוצה הטיפולית בה שולב, וכי נעדר ממספר מצומצם של מפגשים לאחר מתן הודעה מוקדמת והצגת נסיבות מוצדקות להיעדרותו. צוין כי הנאשם לקח חלק בפעילויות הקבוצה ושיתף את משתתפיה בנסיבות חייו. צוין כי בכל הנוגע לעבירה, שיתף הנאשם באופן חלקי בלבד אך ניכר כי הלה עושה מאמצים, ואף מצליח לאיטו להתחבר לקשייו ולשתתף בקבוצה.

להערכת שירות המבחן, עם סיום הרחקת הנאשם מהמתלוננת, יוכל הנאשם להמשיך בטיפול אינטנסיבי יותר אשר יכלול גם טיפול זוגי עם המתלוננת במסגרת צו המבחן.

4. עובר למתן גזר הדין, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר משלים, בין השאר לצורך בחינת המלצה טיפולית שאינה כרוכה בהסרת מגבלות וחזרת הנאשם לחיק המתלוננת. תסקיר זה הוגש ביום 3.6.24.

במסגרת תסקיר זה ולאחר שיח עם הנאשם, הגיע שירות המבחן למסקנה כי נדרש הליך טיפולי אינטנסיבי יותר בעניינו של הנאשם אשר טרם עיבד מצבי איבוד שליטה בהם הוא נוקט באלימות, וכי רק לאחריו הוא יוכל לערוך שינוי משמעותי בחייו.

בהתאם לכך, נבחנה אפשרות שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית במרכז "בית נועם", במסגרת מסלול ערב, בו חברי הקבוצה נפגשים 3 פעמים בשבוע ובנוסף מפגש פרטני. הנאשם הביע הסכמה להשתלבות במרכז זה ונקבע לו ראיון קבלה ליום 9.6.24.

5. לאחר ראיון הקבלה למסגרת, התקבל עדכון נוסף משירות המבחן ביום 1.7.24.

נמסר כי הנאשם הביע רצון להשתלבות בטיפול משמעותי, אך מסר כי קיים אצלו קושי כלכלי להתחייב לשלושה מפגשים טיפוליים בשבוע. גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם מתאים לתוכנית וכי הוא שובץ לרשימת המתנה. שירות המבחן עתר לדחייה של 4 חודשים והבהיר כי רואה "חשיבות מכרעת", לבחינת השתלבות הנאשם בטיפול.

6. ביום 29.10.24 התקבל התסקיר סופי ובו נמסר כי הנאשם היה אמור להשתלב במרכז "בית נועם" ביום 8.9.24 אולם הדבר לא יצא לפועל עקב מחלת הנאשם אשר הצריכה פינוי למיון. עקב הימשכות המחלה, לא התייצב הנאשם לשיבוצו הנדחה ביום 16.9.24, ואף לא במועד הנדחה בשנית - 22.9.24. ביום 24.9.24 מסר הנאשם לשירות המבחן כי נוכח פשיטת רגל של המפעל בו עבד, ובשל מצבו הכלכלי הקשה, לא יוכל להתחייב להגיע לטיפול הכולל 3 מפגשים שבועיים, ולאחר ששירות המבחן ניסה לבחון עם הנאשם פתרונות אלטרנטיביים, מסר הנאשם כי במצב ענייניו הנוכחי - לא יוכל להשתלב במרכז "בית נועם".

נמסר כי גורמי הטיפול בשירות המבחן שוחחו רבות עם הנאשם אודות חשיבות הטיפול, אך ללא הועיל, וכי המוטיבציה של הנאשם להשתלב בטיפול הנדרש נמוכה.

נוכח האמור העריך שירות המבחן כי בהעדר השתלבות בטיפול גורמי הסיכון של הנאשם נותרים בעינם, ובשל כישלון האפיק הטיפולי כאמור, הומלץ על ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות לצד ענישה צופת פני עתיד.

טיעונים לעונש

7. בדיון שנערך ביום 30.1.24, הגישה ב"כ המאשימה רישום פלילי (ת/1); וטיעונים לעונש בכתב (ת/2); ובדיון שנדחה ליום 8.2.24, הגישה ב"כ המאשימה תיעוד חזותי של החבלות אשר נגרמו למתלוננת (ת/3); כן ניתנה רשות להעיד את המתלוננת מטעם ההגנה.

בעדותה, מסרה המתלוננת כי יחסיה עם הנאשם כעת הם יחסים טובים, וכך גם חייה. לשאלת ב"כ הנאשם לפיה היא מעוניינת לחזור לחיים משותפים עם הנאשם, השיבה המתלוננת בזו הלשון: "הוא אבא של הילדים שלי אז הילדים שלי גם רוצים את אבא שלהם אז בוודאי שאני רוצה לחיות איתו" (ר' עמ' 14, ש' 25-26 - הדגש הוסף). יצוין מאידך כי כשנשאלה המתלוננת אם סולחת לנאשם, השיבה כך: "סולחת, כן, בגלל הילדים אני סולחת." (ר' עמ' 15, ש' 1). במסגרת חקירתה הנגדית, מסרה המתלוננת כי הנאשם יצר עימה קשר לאחר שחרורו מהמעצר, חרף איסור יצירת קשר וכשנשאלה אם היא מפחדת מהנאשם, השיבה בשלילה והוסיפה: "אין לי מה לפחד ממנו. יש אלוהים גם." (ר' עמ' 15, ש' 25).

8. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו: שלמות גופה של המתלוננת וביטחונה האישי, האוטונומיה על גופה, כבודה, חירותה ושלמות נפשה. בנוסף לאלו, נטען כי הנאשם פגע גם בערך השמירה על גורמי אכיפת החוק ושלטון החוק.

לטענת ב"כ המאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא רבה בשל תוצאות אירוע האלימות ובשים לב לכך שהנאשם לא חדל מתקיפת המתלוננת עד שהתערב אחיו, וכל זאת לעיני ילדי בני הזוג. לשיטת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם הוא בין 15 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעדותה של המתלוננת, טענה ב"כ המאשימה כי מדובר במי שחוששת מהנאשם, וכי הנאשם הפר את תנאי שחרורו בכך שפנה אל המתלוננת, על אף שנאסר עליו לעשות כן.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה את הודאת הנאשם, הפנתה לקיומו של עבר פלילי שהתיישן, ועתרה להשית על הנאשם עונש מאסר ברף הנמוך של המתחם (אך לא בתחתיתו), לצד מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי.

ב"כ המאשימה הגישה אזכורי פסיקה אשר תומכת לשיטתה בעתירתה העונשית.

9. ב"כ הנאשם ביקש לאבחן את הפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה מהמקרה הנדון בפנינו. ב"כ הנאשם הפנה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו עד כה, ועתר להמשיך את ההליך הטיפולי ולהורות על קבלת תסקיר נוסף.

ב"כ הנאשם טען להיעדר עבר פלילי, למעט עבירה יחידה של הסעת שב"ח אשר התיישנה. נטען כי המתלוננת לא חשה באיום וכי בני הזוג מעוניינים לשקם את משפחתם.

נטען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והשתתף בהליך טיפולי בהתאם להצעת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם עתר להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

10. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

11. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות אדם על גופו, זכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלומו ושלמות גופו. ערך חשוב נוסף שנפגע הוא ערך השמירה על שלמות וכבוד התא המשפחתי. כמו כן, בשים לב לעבירת ההפרעה לשוטר, נפגעו גם ערכי השמירה על הסדר הציבורי, מניעת פגיעה בשלטון החוק ובנציגיו והצורך להבטיח כי נציגי רשויות החוק יבצעו את תפקידם כנדרש וללא מורא.

12. עבירות אלימות בהן הורשע הנאשם שייכות לתת סוג ייחודי - עבירות אלימות במשפחה. נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ונקבע לא אחת כי על בית המשפט להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית.

ר' למשל ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבת העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי

וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

ר' גם ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם (כך במקור - יב"ד). בנסיבות הענין, משתקפת אף חומרה יתרה כשהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם..."

ברע"פ 340/21 אבראהים מסרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקרבתן המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף"

וברע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12):

"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"

מדיניות הענישה הנוהגת

13. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה חבלנית של בנות זוג, הרי שמטבע הדברים קיים מנעד רחב למדי. מעיון בפסיקה הקיימת עולה התמונה הבאה:

א. רע"פ 1631/12 פדידה נ' מדינת ישראל (נבו 27.2.12)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה חבלנית של בת זוג ובהפרת הוראה חוקית, בכך שתקף את גרושתו בראשה ובמצחה, וחנק אותה באמצעות חגורה. נגזרו עליו **18 חודשי מאסר בפועל**. הן ערעורו והן בקשת הרשות לערעור נדחו.

ב. רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 10.02.2016)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפת חבלנית של בן זוג, ובעבירות איומים והיזק לרכוש, בכך שהגיע לדירת בת זוגו, שבר את מכשיר הטלפון שלה, משך בשיערה והפילה ארצה, בעט ברגליה והכה באמצעות ידיו בפניה וראשה. **המתחם שנקבע נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר**. בשל עבר פלילי מכביד, וחרף שיקום חלקי, נגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר. במסגרת הערעור, הקל בית-המשפט המחוזי את עונשו של הנאשם לכדי 18 חודשי מאסר. בקשת הרשות לערעור נדחתה.

ג. רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ותקיפת בת זוג, וזאת בשני אירועים שונים. באירוע הראשון תקף הנאשם את המתלוננת באמצעות מכת אגרוף בפניה, ובאירוע השני משך בשערות ראשה והכה בה באגרופים. נקבע מתחם עונש ההולם לשני האירועים הנע בין **10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזרו 11 חודשי מאסר. ערעור ורע"פ נדחו.

ד. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 30635-03-23 טלאלקה נ' מדינת ישראל (נבו 10.05.2023)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה חבלנית של בן זוג, בכך שחבט ברגלה באמצעות כיסא, חבט בעורפה, משך בשיערו ראשה ובהמשך הכה בה באמצעות מקל לעיני ילדיהם. למתלוננת נגרמו המטומות ברגליה. **המתחם שנקבע נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. בשים לב לתסקיר ממליץ של"צ והסכמת המאשימה לסטייה ממתחם העונש, נגזרו על הנאשם 8 חודשי עבודות שירות. ערעורו של הנאשם נדחה.

ה. ת"פ (שלום ב"ש) 2821-09-23 מדינת ישראל נ' סווין (נבו, 26.2.24)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בפני מותב זה בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג ותקיפת קטין בידי אחראי, בכך שמשך בשערות ראשה של בת זוגה עד כדי תלישת קבוצת שיער, בעט בה, הכה באגרוף בראשה, ומשך ודחף בנותיו. **המתחם שנקבע נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר**. בהעדרו של עבר פלילי ונסיבות מקלות נוספות, נדון הנאשם ל-12 חודשי מאסר.

ו. ת"פ (שלום ב"ש) 16838-01-17 מדינת ישראל תביעות נגב נ' פלוני (27.07.2017)

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ועבירת איומים, כשבין היתר, חבט בפני המתלוננת, בעט בגופה, חבט בראשה והכה אותה במכת אגרוף בעינה תוך גרימת דימומים מהאף ושריטה בלחי. בית-המשפט קבע לעבירות **מתחם שבין 8 ל-24 חודשי מאסר**. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים.

14. אשר למדיניות הענישה בעבירות של הפרעה לשוטר, בהעדר נסיבות חריגות, נראה כי מתחם העונש ההולם לעבירה זו בפסיקה נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות. ר' למשל:

א. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 31728-09-15 **אלקסאסי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם)

ב. עפ"ג (מחוזי מרכז) 16233-05-15 **יוסי חדידה נ' מדינת ישראל** (נבו, 08.12.2015)

ג. ת"פ (שלום ב"ש) 23764-08-12 **מדינת ישראל נ' איצחייק** (נבו, 18.12.2019)

ד. ת"פ (שלום ב"ש) 20277-09-18 **מדינת ישראל נ' אמיר אל עוברא** (28.4.2021)

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

15. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

מידת האלימות והאכזריות והנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה: מדובר באירוע אלימות בדרגת חומרה גבוהה. הנאשם תקף את המתלוננת בגופה ובפניה גם באמצעות חגורה. הנאשם המשיך להכות במתלוננת חרף בקשותיה כי יחדל מכך, עד שאחיו התערב פיזית והפרידו מעליה. תמונות חבלותיה של המתלוננת (ת/3) מלמדות על קיומם של שטפי דם גדולים הנראים על פלג גופה העליון של המתלוננת במספר מוקדים. השימוש הממושך בחגורה ככלי תקיפה מלמד על אכזריות של ממש, ועל כך מלמדת גם תקיפתה של המתלוננת בפניה. שימוש (ממושך) בחגורה כאמצעי תקיפה מסב לקורבן העבירה גם ממד של השפלה רבה (לצד הכאב הפיסי). במקרה זה נעשה הדבר עת בה נכחו בבית ילדיהם המשותפים של השניים ואחי הנאשם, ובכך העמיק הנאשם פגיעתו הנפשית במתלוננת ובילדיו.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (פוטנציאל הנזק): כל מכה לעבר הראש עלולה לגרום לנזק חמור, ובוודאי כאשר מדובר במספר רב של מכות. בענייננו, הנאשם הכה כאמור לא רק באמצעות ידיו בפניה של המתלוננת, אלא גם נעזר בחגורה. כל מכה/הצלפה שכזו עלולה הייתה לפגוע באחד מהאזורים הרגישים על גבי הפנים או חלקי גוף האחרים. משכך, דומה כי האירוע יכול היה להסתיים בנזקים גדולים אף יותר.

הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה: התפרצותו האלימה של הנאשם נעשתה ברקע ויכוח בדבר מערכת יחסים נוספת אותה ניהל הנאשם עם אישה אחרת. בהתאם לנתונים שהובאו בתסקירי שירות המבחן ולניסיון החיים, התנהגות הנאשם קשורה קשר הדוק לתפיסות עולם, ולאותו צורך טיפולי אשר לא קיבל בסופו של יום את המענה הנדרש והמומלץ.

16. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה בעוצמה גבוהה,

ומצאתי לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם ענישה אשר נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

עבר פלילי: לחובת הנאשם הרשעה משנת 2015 שהתיישנה בגין עבירה של הסעת שב"ח.

נטילת האחריות: הודאת נאשם כשלעצמה מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה. עמדת הנאשם בפני שירות המבחן מלמדת אף היא על הודאה והבנת חומרת המעשים מצדו.

מאמצים לחזור למוטב: הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, ובתחילת הדרך נענה בחיוב לטיפול אשר הוצע לו. עם זאת, שירות המבחן התרשם עם הזמן מקיומה של נזקקות טיפולית אינטנסיבית ומשמעותית יותר, בה לא עמד הנאשם במבחן הזמן כמפורט לעיל. שירות המבחן זנח בלית ברירה את הכיוון השיקומי בה היה דומה כי הנאשם צועד. סבורני כי התנהלות הנאשם אשר נמדדת על ציר זמן ממושך ובהתאם לנזקקות הטיפולית עליה עמד הגורם המקצועי, עומדת לו לרועץ. נאשם אשר נקט כלפי בת זוגו באלימות קשה ונמצא כי עליו לעבור שיקום משמעותי ואינטנסיבי, והוא אינו דבק בכך ולא עושה **הכל** על מנת לצלוח טיפול זה, אינו יכול להיחשב כמי שעשה מאמצים של ממש לחזור למוטב, הגם שבתחילת הדרך דומה היה כי דרכו שונה ומיטיבה.

סטייה ממתחם העונש

18. על פי סעיף 40 ג(ב) לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע בשל **שיקולי שיקום** על פי הוראות סעיף 40ד לחוק.

סעיף 40ד(א) לחוק מורה כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם הענישה ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקום ככל שמצא כי הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם.

פסיקת בית המשפט העליון אשר לחריגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום מלמדת על חריגה במשורה, וזאת רק כאשר ניכרים בפועל שיקום או סיכויי שיקום מובהקים (ר' ע"פ 671/22, **אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל**, פסקה 19 (20.10.2022)) (ההדגשות גם בהחלטת בית המשפט העליון הנ"ל - יב"ד).

19. כאמור לעיל, הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן בתחילת הדרך, וההליכים בתיק זה נמשכו על פני ציר זמן ממושך גם כדי לבחון את המשך מיצוי האפיק הטיפולי בו היה מצוי הנאשם. ברם, משנמצא כי הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי ממנו נמנע מסיבות אישיות

שונות, לא ניתן לראותו כמי שהשתקם לצורך סטיה ממתחם העונש. בנסיבות אלו אף לא ניתן ללמוד כי ישנו סיכוי של ממש כי השתקם בהעדר רכישת כלים להם נזקק במסגרת טיפול אינטנסיבי. ודוק - מעשיו של הנאשם חורגים ממעשי תקיפת בת זוג בה נוקטים למרבה הצער נאשמים רבים. התמשכות האירוע, הצורך כי גורם שלישי יתערב על מנת להפסיקו, שימוש הנאשם בחגורה ככלי הצלפה, ותוצאתה של התקיפה, מלמדים על תפיסת עולם המחייבת שינוי יסודי וממשי על מנת לשרשה. משלא מוצה ההליך הטיפולי המשמעותי אשר הומלץ על ידי שירות המבחן, לא ניתן לקבוע כאמור כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי של ממש לכך.

מכל האמור לעיל, סבורני כי יש להטיל הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם.

סוף דבר

20. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
 - ב. 9 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים שלא יעבור כל עברת אלימות במשפחה.
 - ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים שלא יעבור כל עברת אלימות שאיננה אלימות במשפחה, או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
 - ד. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.4.25.
 - ה. הנאשם יפצה את המתלוננת ע"ת 1 בסך של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.3.25 ובהמשך כל 01 לחודש שלאחריו. המאשימה תמסור פרטי מתלוננת במזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים.
- אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- **תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת:**
www.eca.gov.il
- **תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון**
שםספרו 35592* או, 073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום)

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ה, 22 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.